

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน
ผู้เขียน	นายเอกพงศ์ ทุนอินทร์
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ	รองศาสตราจารย์ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความพร้อม ของภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ ภาครัฐ ท้องถิ่นและประชาชน ในพื้นที่ต่อการเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2) เพื่อวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาบ้านดอนหลวง ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 3) เพื่อศึกษา แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัด ลำพูน และ 4) เพื่อนำเสนอรูปแบบแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีรูปแบบที่เหมาะสมเฉพาะบริบท ที่เป็นเอกลักษณ์ของบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน การศึกษาครั้งนี้เป็น การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการเก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structure interview) และแบบกึ่งโครงสร้าง (semi – structure interview) ผู้ศึกษาได้กำหนดกลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 1) กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 5 คน 2) กลุ่มผู้นำชุมชนและประชาชน จำนวน 16 คน 3) กลุ่มภาคเอกชน จำนวน 2 คน และ 4) กลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 5 คน รวมทั้งสิ้น 28 คน

ผลการศึกษาพบว่า ภาครัฐมีความพร้อมต่อการผลักดันและมีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้าน ดอนหลวงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีความพร้อมตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน เป็นสำคัญ คือ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดลำพูน และองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน มีความพร้อมสนับสนุน ด้านการประชาสัมพันธ์และการพัฒนาด้านบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการ ท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอป่าซาง มีความพร้อมที่จะดำเนินงานในด้านการส่งเสริม ความเข้มแข็งในการบริหารจัดการชุมชน การเสริมสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน และ

เทศบาลตำบลแม่แรงมีความพร้อมให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ การพัฒนาองค์ความรู้ของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและการประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน

จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค ในการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า จุดแข็งของบ้านดอนหลวง คือ การมีอัตลักษณ์เป็นของตนเอง คือ ประเพณี วัฒนธรรม การแต่งกาย อาหาร ภาษา นาฏศิลป์ และการดำเนินวิถีชีวิตและภูมิปัญญาการท่องเที่ยวของคนไทยของ จุดอ่อน คือ ความเห็นที่แตกต่างกันของคนในชุมชนต่อการดำเนินการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงในสภาพสังคมและวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่และการยอมรับในบทบาท ภาวะผู้นำ ของผู้นำชุมชน โอกาสในการพัฒนาของบ้านดอนหลวง คือ การได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากส่วนราชการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน การเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายผ้าฝ้ายทอมือแหล่งใหญ่ของภาคเหนือและจังหวัดลำพูน และการมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกมากขึ้น อุปสรรคในการพัฒนาของบ้านดอนหลวง คือ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองทั้งในระดับชาติและท้องถิ่นซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายและผู้บริหารทำให้การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านดอนหลวงขาดความต่อเนื่องทั้งนโยบายและงบประมาณดำเนินการ

แนวทางในการพัฒนาบ้านดอนหลวงให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า ควรที่จะส่งเสริมให้ความรู้แก่คนในชุมชนมากขึ้นให้ชุมชนได้รู้จักวิเคราะห์ศักยภาพกำหนดนโยบายการพัฒนาชุมชนด้วยคนในชุมชนเอง ควรให้ความช่วยเหลือด้านความรู้วิชาการ ด้านงบประมาณเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนและควรเปิดพื้นที่ให้กับประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยเริ่มตั้งแต่เสนอข้อคิดเห็น ร่วมเป็นคณะทำงาน ร่วมตัดสินใจ ร่วมจัดกิจกรรมและสรุปผลการจัดงาน ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในอนาคตควรมีการมอบหมายงานให้อย่างชัดเจนนอกจากนี้ควรส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อปลูกฝังความร่วมมือและเป็นตัวแทนการทำงานได้ในอนาคต

รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เหมาะสมเฉพาะบริบทที่เป็นเอกลักษณ์ของบ้านดอนหลวง ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านดอนหลวงควรนำเอาภูมิปัญญาของชุมชนและการดำเนินวิถีชีวิตของคนของทั้งด้าน การทอผ้า การแต่งกาย ภาษา นาฏศิลป์ มาเป็นจุดขายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว โดยมีกิจกรรมนำเสนอทั้งในรูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตวัฒนธรรมประเพณีที่จัดให้มีการค้างคืนในแบบโฮมสเตย์

Independent Study Title	Guidelines for Cultural Tourism Development at Don Luang Village, Maerang Sub-district, Pasang District, Lamphun Province
Author	Mr. Ekapong Toonin
Degree	Master of Public Administration
Independent Study Advisor	Associate Professor Siripong Ladavalya Na Ayuthya

ABSTRACT

The purpose of this independent study was 1) to study the readiness of the sectors such as government, local government and local people who participated in the development of Don Luang village, Maerang sub-district, Pasang district, Lamphun province to be the cultural tourism, 2) to analyze the strengths, weaknesses, opportunities and threats of Don Luang village to be the cultural tourism, 3) to study guidelines for cultural tourism development of Don Luang village, and 4) to present the cultural tourism forms that appropriated with the identity of Don Luang village. The research was qualitative research which collected data by using the structure interview and semi – structure interview. The informants were 5 government officers, 16 community leaders and citizens, 2 private sectors, and 5 tourisms. The results of the study found that:

The government had the readiness to push on and participate in the development of Don Luang village to be the cultural tourism. The readiness of agency that had the authority was the Office of the Tourism & Sports of Lamphun and Provincial Administrative Organization of Lamphun supported the public relations and human resources development of tourism management, Office of Community Development supported the strengthening of community management and enhancing the standard products, and Sub-district Municipality of Maerang supported the budget and personnel knowledge development of tourism, public relations, and operations.

The strengths, weaknesses, opportunities, and threats to develop Don Luang village to be the sustainable cultural tourism found that the strengths were their own identity which was tradition, culture, dressing, food, language, dancing art, lifestyle, and folk wisdom of Tai Yong hand-woven cotton cloth, weakness were the different opinion of people in the community about

the operation of cultural tourism, social change and lifestyle of the new generation, and acceptance the role of community leaders, opportunities to develop Don Luang village were getting the support and help from the government or relevant agencies both public and private to be the biggest source of production and distributor of hand-woven cotton cloth in the northern of Thailand and Lamphun and convenient transportation, and threats to develop Don Luang village were political change both national and local which caused of policy change and cultural tourism development of Don Luang village, policy, and budget were discontinuous by the administrator.

The guidelines to develop Don Luang village to be the sustainable cultural tourism found that shall be encouraged to educate people in the community about capabilities analysis, policy making of their own in the community, shall assist the academic knowledge, budget that led to the strong community, shall let the people participated in the operation; expressed an opinion, team work, co-decision, joined the activity, and concluded the result of activity. The promotion of participation in the future, the assignment shall be clear moreover shall encourage the youth to participate in order to awareness their cooperation and working.

The cultural tourism forms that appropriated with the identity of Don Luang village found that the unique selling points to attract tourists were the community folk wisdom, Tai Yong lifestyles; weaving, dressing, language, and dancing art. The activity presented as Historical Tourism and Community Tourism that the tourist could experience the lifestyles, culture, and traditions by staying at Homestay.